

λας δυσκολίας ὅπως ἔξακολευθήσωσι τὴν πορείαν τῶν· ἐάν δὲ πάγοι δέν ἐθραύνοντο καὶ παρεσύρουντο, ἥθελον ἀπολέσει πολὺ τιμὸν καιρὸν περιπλανώμενοι μεταξὺ τῶν πάγων καὶ τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ δὲ πορθμίσκος ὅστις ἔξετείνετο καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ἀκτῆς ἐπέτρεψεν αὐτοῖς νὰ φθάσωσι τὴν 19 Αὐγούστου ἡ πέναντι τοῦ τροχεροῦ ἀκρωτηρίου Τσελιουσκίν. Τὸ δόποιον ἐκεῖ φθη κροτούντων τῶν τηλεβόλων τοῦ πλαίσου. Τὸ βορειότερον σημεῖον τοῦ ἀρχαίου κόσμου τὸ εἶχον διέλθει, ἥδη κατέβαινο βαθμηδὸν πρὸς νότον. «Οὐρανὸς ἐκαθαρίσθη καὶ τὸ ἀκρωτήριον ὑψοῦτο πρὸς ἡμῶν κατακλυζόμενον ὑπὸ τοῦ ἥλιου καὶ πηλαγμένῳ τῆς χιόνος, γράφει ὁ καθηγητὴς Νορδενσκόλδ. Ως καὶ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1875 ἄφιξιν ἡμῶν εἰς Ἰενισέϊ, μεγάλη λευκὴ ἄρκτος μᾶς ὑπεδέχθη. Παρετηρήσαμεν αὐτὴν τρέχουσαν ἀνα καὶ κατὰ ἐπὶ τῆς παραλίας, βλέπουσαν καὶ ὀσφραίνομένην ἐνίστε πρὸς τὸ μέρος τοῦ κόλπου, ὅπως ἐννοήσῃ, ὡς φαίνεται, ποιοι ἡσαντὶ αὐθάδεις ζένοι, οἵτινες ἐπλησίαζον εἰς τόπον ὅπου μόνη ἡ ἄρκτη ἦρχεν ἔως τότε. Ἐν τούτοις φοβηθεῖσα ἐκ τοῦ ἥχου τοῦ τελεόλου, ἐτράπη μετ' ὀλίγον εἰς φυγὴν, διαφεύγουσα οὕτω τὴν σφαίρας τῶν κυνηγῶν ἡμῶν».

Τὴν 20ην Αὐγούστου, ἔσυρον τὴν ἀγκυρὰν περὶ τὴν μεστή θρίαν καὶ διηυθύνθησαν, πλέοντες ἐπὶ θαλάσσης σχεδὸν ἐλευθερας, νοτιο-ανατολικῶς. Μετ' ὀλίγον ἡ ἐπερχομένη ὅμιγλη καὶ ἐπὶ πλέον συμπυκνούμενοι πάγοι, ἡνάγκασαν αὐτοὺς νὰ σταθεῖσι, κατόπιν δὲ νὰ λοξοδρομήσωσι διὰ μέσου τῶν ἐκ πάρος ταΐνιῶν διευθυνόμενοι ἐνίστε πρὸς βορράν ὅπως διαφύγωσι τοῖς μεγαλειτέρους ὄγκους.

Ἐν τούτοις ὕρειλον παντοτε νὰ προχωρῇσι νοτιο-ανατολικῶς ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ «Λένα». Ταχέως δὲ νεγνώρισαν ὅτι ἀνάγκη νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὴν ξηράν ὅπου ὑπῆρχε πάντοτε πορθμίσκος ἐλεύθερος πάγων. Ή ακτὴ ὑψοῦ ἐν εἴδει ὑψηλῶν δρέων μέχρις 800 ἢ 1000 μέτρων ὑψους·